

Sygn. akt V ACz 113/13

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach V Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący SSA Grzegorz Stojek (spr.)

Sędziowie SA Janusz Kiercz

SA Olga Gornowicz-Owczarek

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2013 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) w W.

przeciwko J. U.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej

z dnia 7 listopada 2012 r., sygn. akt V GNC 10/08

p o s t a n a w i a : 1. odrzucić zażalenie na postanowienie o odrzuceniu wniosku o przywrócenie terminu (punkt 1);

2. oddalić zażalenie w pozostałej części.

Sygn. akt V ACz 113/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej w punkcie 1) odrzucił wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia zarzutów od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 28 lutego 2008 r., wniesiony w dniu 29 maja 2012 r., w punkcie 2) odrzucił zarzuty pozwanego od nakazu zapłaty z dnia 28 lutego 2008 r. wniesione wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu w dniu 29 maja 2012 r., zaś w punkcie 3) oddalił wniosek pozwanego o zawieszenie postępowania egzekucyjnego. Sąd przyjął, iż ponowny wniosek pozwanego o przywrócenie terminu oraz ponowne zarzuty, niezależnie od wykazywanej przez skarżącego kwestii nieprawidłowych doręczeń przez pocztę podlegały odrzuceniu na podstawie art. 494 § 1 k.p.c. jako niedopuszczalne. Wniosek pozwanego o zawieszenie postępowania egzekucyjnego Sąd oddalił jako niezajdujący żadnej podstawy faktycznej i prawnej.

Pozwany wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, ewentualnie o jego zmianę przez uwzględnienie wniosku z dnia 29 maja 2012 r. Zarzucił naruszenie art. 491 k.p.c. i powołał argumentację dotyczącą błędów operatora publicznego w zakresie doręczenia przesyłki zawierającej nakaz zapłaty z dnia 28 lutego 2008 r. i odpis pozwu. Ponadto, w ocenie skarżącego, fakt ponownego doręczenia mu przedmiotowego nakazu zapłaty w dniu 6 lutego 2012 r. świadczy o tym, że Sąd Okręgowy

w Bielsku-Białej uznał fakt, że nakaz zapłaty nie został doręczony wcześniej, zostało zatem obalone domniemanie doręczenia i termin do wniesienia zarzutów zaczął biec na nowo.

Sąd Apelacyjny zważył:

Zażalenie na postanowienie zawarte w punkcie 1 wyroku Sądu Okręgowego podlegało odrzuceniu, zaś co do punktów 2 i 3 oddaleniu, gdyż nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zażalenie przysługuje na postanowienie o odrzuceniu zarzutów od nakazu zapłaty (punkt 2) oraz na postanowienie o oddaleniu wniosku pozwanego o zawieszenie postępowania egzekucyjnego (punkt 3). Nie służy natomiast na postanowienie w przedmiocie odrzucenia wniosku pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia zarzutów od nakazu zapłaty (punkt 1). Nie oznacza to, że prawidłowość postanowienia w przedmiocie odrzucenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia zarzutów od nakazu zapłaty nie podlega kontroli instancyjnej. Jest przeciwnie, gdyż jest badane jako przesłanka rozstrzygnięcia o odrzuceniu zarzutów. Odrzucenie spóźnionych zarzutów od nakazu zapłaty może nastąpić tylko w razie nieuwzględnienia wniosku o przywrócenie terminu. Wniosek ten prawidłowo został odrzucony, gdyż pozwany powołał w nim okoliczności, które były już przedmiotem badania zarówno przez Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej w postanowieniu z dnia 7 lutego 2011 r. jak i przez Sąd Apelacyjny w Katowicach w postanowieniu z dnia 28 kwietnia 2012 r. Trafnie zatem przyjął Sąd Okręgowy, iż nie jest możliwym ponowne rozpatrywanie prawomocnie rozstrzygniętych kwestii i nadawanie dalszego biegu złożonemu przez pozwanego po raz kolejny wnioskowi o przywrócenie terminu, już spóźnionemu.

Skoro termin do wniesienia zarzutów ostatecznie nie został przywrócony, to zarzuty są spóźnione i jako takie podlegają odrzuceniu (art. 491 § 1 k.p.c.).

W świetle powyższego również wniosek o zawieszenie postępowania egzekucyjnego nie zasługiwał na uwzględnienie, zatem zasadnie został przez Sąd pierwszej instancji oddalony.

Mając na uwadze powyższe, orzeczenie zawarte w punkcie 1 zaskarżonego postanowienia, jako nieobjęte dyspozycją normy art. 394 § 1 k.p.c., nie podlega kontroli instancyjnej i w tym zakresie wniesiony przez stronę środek odwoławczy ulec musiał odrzuceniu na podstawie art. 373 w związku z art. 397 § 2 k.p.c. W pozostałym zakresie Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 w związku z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie pozwanego jako bezzasadne.